

Raskompendium för

ÖSTSIBIRISK LAIKA

Utarbetat av
Svenska Älghundklubben
inför exteriördomarkonferensen 2016

Excellent hane med utmärkt helhet och utmärkta vinklar.

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för auktoriserade domare som dömer älghundsraser på utställning. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av sådana domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

Uppbyggnad av detta kompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen. Denna har markerats med fet stil genomgående.

De kommentarer som förekommer har skrivits med lättare stil och är Laikaklubben/Älghundklubbens egna åsikter.

I kompendiet ingår också en del bilder med tillhörande bildtexter som vi hoppas skall ge stöd för minnet om vad Laikaklubben/Älghundklubben tycker är rätt och fel. Bildtexterna kommenterar i första hand vad som beskrivs i intilliggande text.

Fotografierna till bilderna i detta kompendium har lämnat sitt medgivande för publicering.

Kompendiet reviderat inför domarkonferensen mars 2016 av Yvonne Ramstad, Daniel Cedering, Kent Hjelm, Arvid Göransson, Andreas Olsson, Mona Sundqvist och Ulf Ottosson på uppdrag av SÄK:s utställningskommitté.

Övrigt tillgängligt studiematerial

Protokoll från exteriördomarkonferenser.

Innehåll

Den historiska bakgrunden om östsibirisk laika	4
Standard för östsibirisk laika.....	5
Ursprungsland/Hemland	5
Användningsområde	5
FCI-Klassifikation	5
Bakgrund/ändamål.....	5
Helhetsintryck	6
Viktiga måttförhållanden	6
Uppförande/karaktär	7
Huvud	7
Skallparti	7
Skalle	8
Stop.....	8
Ansikte	8
Nostryffel	8
Nosparti.....	8
Läppar	8
Käkar/tänder.....	9
Kinder.....	9
Ögon	9
Öron	10
Hals	10
Kropp.....	10
Överlinje	10
Manke	10
Rygg.....	10
Ländparti	11
Kors.....	11
Bröstkorg.....	11
Underlinje och buk	11
Svans.....	11
Extremiteter	12
Framställ	12
Helhet.....	12
Skulderblad	12
Överarm	12
Armbåge.....	13
Underarm	13
Mellanhand.....	13
Framtassar	13
Bakställ	13
Helhet.....	13
Lår	13
Knäled	13
Underben	13
Mellanfot.....	14

Baktassar	14
Rörelser	14
Hud	15
Päls	15
Pälsstruktur	15
Färg.....	15
Storlek/Vikt:	16
Mankhöjd:	16
Fel	16
Allvarliga fel	17
Diskvalificerande fel	18
Nota bene	18
Testiklar	18
Egna anteckningar	19

Den historiska bakgrunden om östsibirisk laika

Laikan är taigans jakthund nummer ett. Fram till 1970-talet var laikan som jakthund nästan okänd i Norden. Endast enstaka folklivsforskare, resenärer och jägare hade kommit i kontakt med jaktlaikan och i skriven form delgivit andra sina intryck av den.

I kynologiska arbeten har laikan fått sporadiska omnämningar.

Som första nordbor fick finländarna kontakt med den organiserade laikavärlden, då de i mitten av 1960-talet började besöka Leningrads hundutställningar.

De importerade de första laikorna några år senare. Det riktiga laikaintresset i Norden och Sverige fick sin början genom jakttidskrifterna, som år 1976 sände sina skribenter till Leningrad.

Den första jaktlaikan kom till Sverige i slutet av 70-talet. Det var den kände storviltjägaren Lars Svanberg i Strömsund som tog in en östsibirisk laika som senare skulle bli känd som en duktig björnhund.

Rune B. Samuelsson har i boken Nordliga jaktspetsar utförligt beskrivit laikornas ursprung samt hur de har utvecklats i Norden.

Storviltshunden från öst

Laikan är en mångsidig hund som i sitt hemland ska kunna användas för jakt efter allt från fågel till mård, björn och tiger. Självfallet ställer denna mångsidighet enorma krav på hunden, både mentalt och fysiskt. Även om många jägare specialiserar sina hundar så förväntas laikan kunna anpassa sitt jaktsätt till väldigt skiftande förutsättningar. Detta innebär i praktiken att hunden testar motståndet vid en första kontakt, för att snabbt få en uppfattning om lämpligaste strategi. Laikan sägs "utmana" viltet. Rovviltsskärpa är också typiskt, och ett adelsmärke för laikan.

De vanligaste användningsområdena i Sverige är storvilt som älg, björn, vildsvin och lo men även mindre vilt som grävling, mård, mink och skogsfågel. Laikan har ett bra samarbete med sin förare, och överlag ett positivt sätt mot människor.

Svenska Laikaklubben har sedan begynnelsen som målsättning att:

"...verka för att anpassa laikorna till nordiska jaktmetoder och nordiskt vilt med bibehållen rovviltsskärpa.

... bibehålla och utveckla laikarasernas förighet och samarbetsvilja, en förutsättning för att denna jakt-hunds breda användbarhet ska komma till sin rätt..."

Standard för östsibirisk laika

(Rasnamn i hemlandet Vostotchno-Sibirskaja Laika)

FCI-nummer 305

FCI-standard på engelska publicerad 2011-03-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21

Ursprungsland/Hemland

Ryssland

Användningsområde

Mångsidig jakthund

FCI-Klassifikation

Grupp 5, sektion 2, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Den här ryska jakthundsrasen är en av de huvudsakliga jakthundsraserna i Taigaregionen liksom i bergområdena i centrala och östra Sibirien. Rasen utvecklades från avkommor till Tungus-, Yakut-, tidigare Bajkal- och tidiga Amur-lajkor. Det första omnämnandet av de tidiga Amur-lajkorna, vilka bildade basen för rasstandarderna, dateras från tidigt 1900-tal.

År 1947 fick öst-sibirisk laika status som egen ras. År 1949 publicerades den interimistiska standarden och 1981 fick rasen definitiv standard och rasstatus.

Numera är östsibiriska laika vida spridd inom sitt ursprungsområde. Stamhundar från kennlar med erkänt, grundmurat jaktanlag och med väl etablerad utmärkt typ har introducerats i Irkutskregionen inom den Ryska Federationen. Det finns en omfattande population inom den europeiska delen av Ryssland, speciellt i områdena runt Leningrad, Smolensk, Tver och Moskva. Den östsibiriska laikan är också uppskattad i Skandinavien.

Kommentarer

Östsibiriska laikan är en jaktspets, som härstammar från närbelägna boende lokala laikor inom det östsibiriska skogsbältet.

De ryska kynologerna rekommenderar den s.k. "Amur laikamodellen" som är en kraftfull rektangulär laika med kraftigt huvud samt bra päls. Det finns även en "Evenktyp" och många andra varianter av öst-sibirisk laika. Dessa hundar avviker något från Irkutskhundarna, speciellt i fråga om massa och hudets form.

Älghundklubben har sedan sitt bildande 1952, värnat om den rätta typen av hund. Klubben är också noga med att fastställda uttryck för typ (utmärkt, mycket god, god, godtagbar) användes av domarna och att hundarnas mankhöjd skall mätas noga vid varje utställning.

Östsibirisk Laika

I SKK:s anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster, vägas emot varandra.

Den östsibiriska laikan är den av laikaraserna som har mest heterogen exteriör. Bakgrunden till detta är att laikorna som ursprungligen kom till Norden inte alltid var av acceptabel exteriör kvalitet. Vidare härstammar östlaikan från lokala laikavarianter i Östsibirien där den inte var en hundras i vedertagen västerländsk mening. Denna heterogena exteriör har ju bland annat inneburit svårigheter för olika exteriördomare att bedöma hundarna på ett likartat sätt. Den rasstandard som i dag finns lär vara under omarbetning i laikans hemland Ryssland. Vad man bl.a. diskuterar är idealhöjden på östlaikan. I Norden favoriseras på utställning oftast den stora och tunga hunden som ligger på den övre halvan av rasstandardens idealhöjd.

Målsättning:

De skall vara av funktionell typ och utgå från rasstandard. Målet är att laikan skall behålla sin särart även i framtiden. Deltagande i hundutställningar skall uppmuntras. Man måste hålla en klar exteriörgräns till den västsibiriska laikan

Helhetsintryck

Östsibirisk laika skall vara medelstor med stark och kompakt kroppsbyggnad. Kroppslängden, mätt från skulderled till sittbensknöl, skall något överstiga mankhöjden. Huvudet skall vara ganska stort och mycket kraftigt. Muskulaturen skall vara välutvecklad och benstommen kraftig.

Benstommen skall vara kraftigare hos hanhundar. Könsprägeln skall vara tydligt uttalad.

Hane av utmärkt typ.

Viktiga måttförhållanden

Hanhundar skall vara nästan rektangulära. Tikar kan vara något längre. Format (höjd - längd) för hanhund skall vara 100/104-109 och för tikar 100/106-111.

Mankhöjden skall överstiga höjden över korset med 1-2 cm hos hanhundar.

Mankhöjden hos tikar skall vara lika med eller överstiga höjden över korset med 1 cm.

Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall vara som halva mankhöjden.

Nospartiets längd är något mindre än halva huvudets längd.

Kommentarer

Standarden säger "nästan rektangulära" men observera att rasen inte skall vara kvadratisk utan vara lätt rektangulär. Allför kvadratiske och högställda, samt klena byggda hundar förekommer och bör uppmärksammas. Dessa fel sänker helhetsintrycket, vilket är prisnedsättande. Observera höjd - längd.

Uppförande/karaktär

Temperamentet hos rasen skall vara stadigt och jämt. Det är en kraftfull och spänstig hund med mycket uttalat väderkorn och viltintresse. Östsibirisk lajka har uttalad lust för jakt, särskilt för storvilt, och den är mycket självständig under jakt. Rasen är vänlig, förtroendefull och öppen mot människor.

Kommentarer

Den får inte vara nervös, skygg, aggressiv mot människor – slö, loj eller nervöst skällig.

Huvud

Skallparti

Huvudet skall vara kraftigt, ganska stort i förhållande till kroppen. Det skall vara kilformat och sett ovanifrån till formen som en liksidig triangel. Kraniet skall vara tämligen brett, särskilt hos hanhundar.

Kommentarer

Den breda liksidiga skallformen är ett av rasens kännetecken, könsprägelns skall tydligt framgå. Grovt huvud är ett allvarligt fel.

Den breda liksidiga skallformen, dock här något lågt ansatta öron.

Utmärkt huvud med rätt bredd i skallen, ger det rastypiska uttrycket.

Östsibirisk Laika

Skalle

Skallen skall vara något längre än den är bred. Både hjässpammen och nackknölen skall vara väl utvecklade men ögonbrynsbågarna skall endast vara svagt utvecklade.

*Lämpligt markerat stop,
utmärkta ögon och öron, maskulint huvud.*

Stop

Stopet skall vara gradvis sluttande och måttligt uttalat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara medelstor och svart. Hos vita och fawnfärgade hundar tolereras en brunaktig nostryffel.

Nosparti

Noslängden skall vara något kortare än skallens längd. Sett i profil skall nospartiet vara kilformat och måttligt trubbigt.

Kommentarer

Långsträckt huvud med alltför snipigt nosparti är fel, och ett kort huvud med snipigt nosparti är ett allvarligt fel. Brant pannavsats eller dåligt pigmenterad nosspegel skall vara prisnedsättande.

Läppar

Läpparna skall vara måttligt strama men inte hängande.

Käkar/tänder

Tänderna skall vara vita, starka och väl utvecklade samt jämnt placerade. Komplet saxbett (42 tänder).

Kommentarer

Ett kraftigt och väl utvecklat bett är önskvärt. Under diskvalificerande fel anges "Bett som inte är korrekt" och i det inkluderas tångbett, d.v.s. ett bett i vilket över- och underkäkens framtänder mötes egg mot egg. Undantaget är hundar äldre än 6 år, då tångbett graderas som Fel.

Bett som inte är korrekt, t.ex över- eller underbett, samt sned käke diskvalificeras.

Avsaknad av tre P1:or tolereras. Avsaknad av fyra tänder eller fler, inkluderat PM1 och M3 och övertaliga incisiver är diskvalificerande fel.

Bettet består inte enbart av tänder, utan också av käkarna som skall vara välutvecklade. Det är viktigt att underkäken är tillräckligt bred och normalt utvecklad. Då och då ser man hundar med tunn underkäke.

Tandstatusen skall kontrolleras noga och alla avvikelser från det idealiska bettet, d.v.s. komplett saxbett, skall noteras i kritiken.

Kinder

Kindbenen skall vara uttalande men inte överdrivet.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, ovala, snedställda och varken djupt liggande eller utstående. Uttrycket skall vara tillitsfullt och vänligt. Ögonfärgen skall vara mörkbrun eller i någon nyans av brunt harmoniserande med pälsfärgen.

Kommentarer

Ljusa ögon, vågräta ögonöppningar är fel.

Utstående, runda ögon är allvarligt fel.

Utmärkt hanhundshuvud med utmärkta ögon och öron samt tydlig könsprägel.

Utmärkt tikhuvud med utmärkta ögon och öron. Fint uttryck och tydlig könsprägel.

Östsibirisk Laika

Öron

Öronen skall vara upprätta, rörliga och V-formade med spetsiga eller svagt rundade örontippar. Öronen skall vara brett ansatta i linje med ögonen. Öronmusslan är svagt utvecklad och insidan av örat skall vara väl behårat.

Kommentarer

Hundar med stora öron, mjuka öron, högt- eller lågt ansatta öron, är fel.

Hals

Halsen skall vara muskulös, torr och lång; lika lång som huvudets längd eller något kortare. Den skall vara rund eller oval i genomskärning och ansatt ungefär 40-50 grader mot horisontalplanet.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara rak och fast och slutta svagt från manke till svansansättning.

Excellent tik med utmärkt huvud och uttryck, korrekt svans.

Excellent hund med utmärkt helhet, utmärkt kors och svans, utmärkta vinklar fram och bak.

Manke

Manken skall vara väl utvecklad och markerad, särskilt hos hanhundar. Den skall överstiga överlinjen med 1-2 cm. Manken är måttligt uttalad hos tikar.

Rygg

Ryggen skall vara rak, stark, väl musklad och måttligt bred.

Ländparti

Länden skall vara kort, måttligt bred, välmusklad och svagt välvd.

Kors

Korset skall vara brett, tämligen långt och något sluttande.

Kommentarer

Korset skall vara på sådant sätt att övriga vinklar harmonierar.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup, lång och oval i genomskärning. Den skall nå ned till armbågsknölna eller 1-2 cm lägre, särskilt hos hanhundar.

Underlinje och buk

Underlinjen skall, från bröstkorgen till bukhålan, vara något uppdragen.

Bilden skall illustrera hals, manke, lämpligt brösdjup och kraftigt uppdragen buklinje.

Välkroppad hane med vackert uttryck, lagom höjd och längd.

Svans

Svansen skall bäras ringlad eller med böjd form likt en skära över ryggen. Det är tillåtet att en böjd svans inte nuddar ryggen eller är till hälften nedhängande. När svansen är helt utdragen når den till hasleden eller kan vara 1-2 cm kortare.

Kommentarer

Medfödd stubbsvans är diskvalificerande fel.

Utmärkt buren svans.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Sedda framifrån skall frambenen vara raka, parallella och måttligt brett ställda. Längden på benen mätt från armbåge till marken skall något överstiga halva mankhöjden.

Kommentarer

Frambenen skall vara välvinklade med tassarna riktade framåt. Utåtvidna framtassar är ofördelaktigt. Förekommer avlånga, platta, spretande tassar, detta nedsätter slitstyrkan och är fel.

Klena benstommar förekommer.

Det är av stor vikt att den östsibiriska laikan är välvinklad. Dåligt vinklade och övervinklade hundar förekommer.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa, väl musklade och måttligt tillbakalagda.

Kommentarer

Välutvecklade muskler och ligament krävs för att hålla skulderbladen och överarmarna väl slutna till bröstkorgen. I annat fall sjunker bålen ner mellan frambenen och skulderbladets spetsar skjuter då upp över mankotornas taggutsnitt. Observera att skulderbladets föreskrivna lutning i förening med en lång och välvinklad överarm är en förutsättning för korrekta och vägvinnande rörelser.

Överarm

Överarmarna skall vara långa, måttligt snedställda och väl musklade. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara väl uttalad.

Armbåge

Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen. Armbågsknölnarna skall vara välutvecklade och riktade bakåt parallellt med kroppens medellinje.

Underarm

Frambenen skall vara raka, torra och muskulösa och runda i genomskärning.

Mellanhand

Mellanhänderna skall inte vara långa. De skall vara något sluttande sedda från sidan.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda eller svagt ovala. De skall vara höga med tätt slutna tår.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara muskulöst och med genomgående väl uttalade vinklar. Sedda bakifrån skall benen vara raka och parallella.

Kommentarer

Brant kors eller dålig vinkling i knä- och hasled är grova fel som påverkar funktionen. Dåligt vinklade och övervinklade hundar med underställda bakbensrörelser förekommer.

Lår

Låren skall vara måttligt långa och något snedställda.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Underben

Underbenen skall vara långa, snedställda och inte kortare än lårbenen.

Östsibirisk Laika

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara nästan vertikalt ställda. Från sidan sett skall en tänkt lodrät linje – från sittbensknölen till underlaget – falla nära mellanfotens framsida eller något framför den.

Baktassar

Baktassarna skall vara något mindre än framtassarna. De skall vara runda eller svagt ovala med höga, tätt slutna tår.

Rörelser

Rörelserna skall vara fria. Typiska rörelser är ett långsträckt trav alternerad med galopp eller skritt.

Kommentarer

För tillräckligt påskjut i bakbenssteget krävs; förutom ett måttligt långt och välutvecklat kors, kraftiga muskulösa lår och korrekta vinklar.

Fria, långsträckta och välbalanserade rörelser.

Hud

Huden skall vara tillräckligt tjock och elastisk utan rynkor och underhudsförtjockningar.

Päls

Pälsstruktur

Täckhåret skall vara hårt och rakt. Underullen skall vara väl utvecklad, riklig, mjuk och ullig. Pälsen på huvudet och öronen skall vara kort, tät och glänsande. På skuldrorna och nacken skall pälsen vara längre än på kroppen och bilda en krage. På kindbenen skall pälsen vara längre och bilda tjocka och borstiga polisonger. Pälsen på manken skall vara längre hos hanhundar. Benen skall vara täckta av kort, hård, tät päls som är något längre på baksidan. Pälsen på baksidan av låren skall bilda byxor men utan fanor. Mellan tårna skall det finnas borstigt, skyddande hår. Svansen skall vara ymnigt behårad med rak, hård päls som endast är något längre på undersidan men utan frans.

Kommentarer

Det är av stor vikt att den östsibiriska laikan har en funktionell päls med den rätta pälsstrukturen som klarar att stå emot kyla, regn och rusk.

Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen är allvarliga fel. Lockig, vågig och mjuk päls samt för lång päls som delar sig på mitten över manken och ryggen under fällning är allvarliga fel.

Päls som är för kort eller för lång, avsaknad av underull är diskvalificerande fel.

Färg

De mest typiska färgerna är svart med tanteeckning, svart, svart och vit, vit och vit med fläckar. Svag skimmelteckning i kroppsfärgen är tillåtet på benen.

Utmärkt hane med vackert huvud och uttryck med de rätta typiska färgerna.

Utmärkt juniortik med de rätta typiska färgerna.

Östsibirisk Laika

Kommentarer

Idealfärgen är "Karamisfärgen" vilket innebär svartbrun (mörkt björnbrun) färg med ljusa tecken ovanför ögonen samt ljusare färg på kinder, bröst och ben. Små fläckar (spräckligt) i den förekommande grundfärgen är bara tillåten på benen.

Standarden nämner inte viltfärgade och gulaktiga hundar men dessa förekommer också och bör inte vara prisnedsättande men de mest typiska färgerna skall alltid eftersträvas.

Pälsfärg som är genetisk brun, genetisk blå, brindle eller albino är diskvalificerande.

Välkroppad hane med bra vinklar med typisk färg

Storlek/Vikt:

Mankhöjd:

Hanhund: 57-64 cm.

Tik: 53-60 cm.

Kommentarer

Mankhöjd som är 2 cm över angivet maximimått hos tikar, och 2 cm under minimimått hos hanhundar är fel. Hundar med denna storleksavvikelse bör inte tilldelas CK.

Allvarligt fel är avsteg från mankhöjden med mer än +/-2 cm och skall föranleda prisnedsättning.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Avsteg från könsprägel.
- Uttalad panna och snipigt nosparti.
- Delvis avpigmentering på nostryffel, ögonkanter och läppar.
- Blekt pigmenterad nostryffel.
- Avsaknad av inte fler än 4 premolarer, PM1 och PM2.

- Tångbett hos hundar äldre än 6 år.
- Tänder som är små och glest ansatta.
- Ögon som är ljusa eller bärnstensfärgade hos hundar med svart päls.
- Öron som är stora, lågt ansatta, mjuka med klen styrsel och otillräckligt behårade på insidan.
- Hals som är för oval i genomskärning.
- Rygg som är mjuk eller välvd.
- Länd som är lång, rak eller välvd.
- Kors som är plant eller flackt.
- Bröstkorg som är flat, smal, grund och utan förbröst.
- Skuldror som är raka, böjda framben, armbågar som är utåt- eller inåtvridna.
- Mellanhänder som är upprätta eller svaga.
- Tassar som pekar öst-väst eller är intåade.
- Bakställ som något saknar korrekt vinkling och som är kohasigt.
- Tassar som är mjuka, platta och spretiga och med otillräcklig behåring mellan tårna.
- **Sporrar på bakbenen.** *Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.*
- Ofria rörelser.
- Skimmelprickar på huvud eller ben i samma färg som grundfärgen.

Allvarliga fel

- Uppenbara avsteg från könsprägel.
- Hundar som är reserverade mot människor.
- Övervikt eller mager.
- Grovt huvud.
- Nosparti som är kort; snipigt.
- Stop som är djupt eller alltför flackt.
- Avsaknad av fler än 4 premolarer, inkluderat PM1 och PM2.
- Ögon som är runda och utstående.
- Öron med örontippar som är rundade; överutvecklade öronmussla.
- Kvadratisk kropp.
- Överbyggd.
- Tunn benstomme.
- Bakställ som är övervinklat eller knappt vinklat.
- Bakställ som är smalt, knän och hasor som är utåtvridna.
- Rörelser som är tunga; oregelbundna eller passgång.
- Hud som är rynkig eller lös.
- Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen.
- Päls som är lockig, vågig, mjuk eller för lång; päls som delar sig på mitten över manken och ryggen under fällning.
- Skimmelprickar på kroppen som inte är i samma nyans som basfärgen.
- Avsteg från angivna mankhöjdsått med mer än +/- 2 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Bett som inte är korrekt.
- Sned käke.
- Avsaknad av fyra eller fler tänder oavsett vilka, inkluderat PM1, PM2 eller M3. Övertaliga incisiver.
- Ögon som är blå eller fläckiga.
- Öron som är hängande, helt eller delvis.
- Svans som är medfött kort (stubb).
- Päls som är för kort eller för lång, avsaknad av underull.
- Pälsfärg som är genetiskt brun, genetiskt blå, brindle eller albino.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Älghundklubben
Byggnad 62, Frösö Park
832 56 Frösön

063 - 430 70

www.alghundklubben.com
info@alghundklubben.com